

The Comparative Study of Reading and Writing Word Spelling Abilities of The First Grade Students Between Learning by Picture Word Inductive Model and Conventional Method

Narinpatch Kongsangjun^{1*} and Dendow Chollawit²

¹ Master of Education, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

² Department of Education Thai Language Teaching, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: narinpatch.pp@gmail.com

ABSTRACT

This research article aims to (1) compare the reading and spelling ability of the first grade students during PWIM teaching method and normal teaching method, (2) compare students' writing word spelling abilities of the first grade between PWIM teaching and Conventional teaching, (3) compare students' reading word spelling abilities of the first grade receiving PWIM instruction between before and after learning, and (4) compare students' writing word spelling abilities of the first grade receiving PWIM instruction between before and after learning. The sample consisted of 60 first grade students at Wat Sai School. They were selected by purposive sampling, divided into an experimental group and a control group, each group of 30 people. The instrument for collecting data was 1) Lesson plans based on PWIM and lesson plans based on conventional instruction each eight sets. 2) The evaluation form the reading word spelling abilities. 3) The evaluation form the writing word spelling abilities. Data were analyzed by averaging, Standard Deviation, Dependent Samples t-test and Independent Samples t-test. The research results found that Reading and spelling ability of the first grade students studying PWIM was higher than students studying normally at the .05 level of significance. The writing and spelling ability of the first grade students studying PWIM was higher than that of normal students at the .05 level of significance. The assessment results of reading word spelling ability of PWIM students after learning were higher than before learning at a statistically significant level of 0.05. The assessment results of writing word spelling ability of PWIM students after learning were higher than before learning at a statistically significant level of 0.05.

Keywords: Reading Word Spelling Abilities, Writing Word Spelling Abilities, Picture Word Inductive Model

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ

ณรินทร์พัชร คงแสงจันทร์^{1*} และ เด่นดาว ชลวิทย์²

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² ภาควิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: narinpatch.pp@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ PWIM กับการสอนปกติ (2) เปรียบเทียบความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างสอนแบบ PWIM กับการสอนปกติ (3) เปรียบเทียบความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ PWIM ระหว่างก่อนและหลังเรียน (4) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ PWIM ระหว่างก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดไทร จำนวน 60 คน โดยเลือกแบบเจาะจง แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ 1) แผนการสอนแบบ PWIM และการสอนปกติอย่างละ 8 แผน 2) แบบประเมินความสามารถสะกดคำ 3) แบบประเมินความสามารถเขียนสะกดคำ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที่แบบ Dependent Samples t-test และ Independent Samples t-test ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: อ่านสะกดคำ, เขียนสะกดคำ, สอนจากภาพ

บทนำ

การอ่านและการเขียนที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่คุณคนควรศึกษาและพัฒนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านและการเขียนตามที่ตั้งไว้ แต่การอ่านและการเขียนจะประสบผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยและองค์ประกอบหลายอย่าง พื้นฐานความรู้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดทักษะการอ่านและการเขียนที่มีคุณภาพ คือ การอ่านสะกดคำ และการเขียนสะกดคำ ซึ่งผลการทดสอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในแต่ละภาคปีการศึกษาตั้งแต่ปี 2562-2564 ได้คะแนนระดับคุณภาพอยู่ในระดับ 2 หมายถึง อ่านและเขียนไม่คล่อง (รายงานผลการประเมินการอ่านออกเขียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562-2564 โรงเรียนวัดไทร) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำซึ่งส่งผลให้การอ่านและการเขียนไม่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งไม่บรรลุผลการประเมินขั้นพื้นฐานที่กำหนด ซึ่งปัญหาของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำจัดการเรียนการสอนที่

ไม่ประสบผลสำเร็จ มีหลายปัจจัย ซึ่งหนึ่งในปัญหาที่เป็นอยู่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่ขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำ ขาดสื่อการเรียนการสอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์จึงส่งผลให้เกิดการอ่านและการเขียนอันล้มเหลว (ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร และ ยุวัฒน์ คล้ายมงคล, 2561) ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเป็นที่ดึงดูดสนใจของผู้เรียน ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ของการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกเต็มศักยภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นที่สำคัญควรควรมีกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนกระทำซ้ำในเรื่องของการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เน้นย้ำในเรื่องของการอ่านออกเขียนได้ รวมถึงต้องประกอบไปด้วยสื่อการเรียนที่มีคุณภาพ เป็นสื่อที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริงและส่งเสริมทักษะต่างๆ ที่ผู้สอนต้องการให้เกิดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ อีกประการหนึ่งคือครูผู้สอนต้องมีการจัดการเวลาที่เหมาะสมเพื่อจะใช้ในการซ่อมเสริมเด็กที่อ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำไม่ได้

การที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้พร้อมกับได้รับการส่งเสริมนั้น ครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model วิธีการสอนนี้มีลักษณะเป็นการสอนอ่านที่ใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยเป็นสื่อในการเรียนรู้รูปภาพที่ ใช้นักเป็นรูปภาพเกี่ยวกับวัตถุหรือเป็นรูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน เป็นต้น (Calhoun) มีความเชื่อในคำกล่าวที่ว่า “A Picture is Worth a Thousand Words” ซึ่งหมายถึง “ภาพ 1 ภาพมีค่าเท่ากับคำพันคำ” คาลฮูนเห็นว่าการอ่านสามารถเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น (Calhoun, 1999) กล่าวได้ว่าวิธีการสอนนี้เป็นหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาพเป็นสื่อเชื่อมโยงคำศัพท์เป็นการกระตุ้นเชื่อมโยงประสบการณ์ที่มีอยู่โดยใช้ภาพทำให้เกิดภาษา เป็นวิธีการที่เน้นการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำซึ่งมีรายละเอียดเป็นเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย นักเรียนดูภาพ สร้างคำอ่านจากคำศัพท์ นำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่นๆ วิธีการสอนนี้ช่วยพัฒนามโนคติ พัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการอ่านกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษา (อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ดีขึ้นจากขั้นตอนที่ 3 การโยงภาพกับคำและออกเสียงสะกดคำ ซึ่งในขั้นตอนนี้ นอกจากนักเรียนจะบอกคำศัพท์ที่สังเกตได้จากรูปภาพ แล้วนักเรียนยังได้ฝึกทักษะในการฟังเสียงที่ออกเสียงของคำที่ถูกต้องได้จากครู หลังจากนั้นนักเรียนจึงฝึกสะกดคำตามครูทีละคำตามคำที่ครูเขียนไว้บนกระดานดำจาก การบอกคำของนักเรียนที่ได้จากการสังเกตรูปภาพ และขั้นตอนที่ 7 อ่านและทบทวนประโยค เป็นอีกหนึ่งขั้นตอนที่นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการอ่านสะกดคำ อ่านคำและอ่านประโยคในหน้าชั้นเรียนทีละคนจึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่ดีขึ้น (สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม, 2563) นอกจากนี้นักเรียนยังมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อมีรูปภาพ กล้าแสดงออก ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถเชื่อมโยงรูปภาพในการออกเสียง สามารถออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้นๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้ (สุนิสา มามีสุข, 2564) ดังนั้นการใช้ภาพเพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนจึงมีความสำคัญและเป็นจุดเด่นของวิธีการสอนรูปแบบนี้ที่ช่วยเพิ่มความคงทนในการจดจำ (พิริยา หาญบำรุงธรรม, 2565) นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์จากภาพที่เห็นโดยได้ใช้ทักษะการอ่านและการเขียนพร้อมทั้งสะกดคำ ที่จะช่วยให้การพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านภาษา การอ่านและการเขียนได้ไวและถาวร ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำความหมาย รูป คำในการเขียนและอ่านและเขียนสะกดคำได้มากขึ้น (กนกพร จันทะกุล, 2563)

จากการศึกษางานวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model พบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model จะพบว่ามีผู้นำ Picture Word Inductive Model ไปใช้ในการสอนภาษาทั้งการอ่าน การจดจำคำศัพท์ แสดงให้เห็นว่า Picture Word Inductive Model เหมาะสมกับการนำไปสอนอ่านเบื้องต้นให้แก่ผู้เรียน ช่วยในการจดจำคำศัพท์ และการอ่านได้ดีสามารถนำมาใช้พัฒนาความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้สูงขึ้นได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงประสงค์จะนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณแบบกึ่งทดลองที่เก็บข้อมูลในชั้นเรียน (Quasi-experimental research) โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งออกแบบการวิจัยแบบ Quasi-Experimental Pretest-Posttest Control Group Design โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีการเก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 30 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 90 คนทางโรงเรียนได้จัดเป็นห้องโดยแต่ละห้องเป็นนักเรียนที่ความสามารถและมีผลการเรียนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดไทร (ถาวรพรหมานุกูล) เขตจอมทอง สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ประกอบด้วยการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ ก แม่ กม แม่ เกย แม่ เกว แม่ กน แม่ กก แม่ กบ และแม่ กด ภายหลังจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสมตลอดจนความสอดคล้องของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดประเมินผล พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองในการวิจัยในครั้งนี้ ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองในการวิจัยในครั้งนี้ ผลการทดลองใช้พบว่านักเรียนบางส่วนสังเกตภาพแล้วเกิดความสับสน รูปภาพไม่ชัดเจน มีขนาดเล็ก เป็นต้น ผู้วิจัยจึงรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปแก้ไขและปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ โดยสร้างรูปภาพที่ชัดเจนมีขนาดใหญ่ และครอบคลุมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ต้องการนำเสนอ

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ประกอบด้วยการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ ก แม่ กม แม่ เกย แม่ เกว แม่ กน แม่ กก แม่ กบ และแม่ กด ภายหลังจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสมตลอดจนความสอดคล้องของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดประเมินผล พบว่า

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง เท่ากับ $0.67 - 1.0$ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มทดลองในการวิจัยในครั้งนี้ ผลการทดลองใช้พบว่านักเรียนบางส่วนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม แต่บางส่วนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่านสะกดคำจากใบงานหรือหนังสือ ผู้วิจัยจึงรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปแก้ไขและปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 แบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบการอ่าน จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยสร้างโดยศึกษารูปแบบการสร้างแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ และวิเคราะห์คำในวงศ์คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เลือกคำที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน คือ อ่านสะกดคำถูกต้องได้ 1 อ่านสะกดคำผิดได้ 0 จากนั้นนำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 จากนั้น นำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มทดลองในการวิจัยในครั้งนี้ ผลการทดลองใช้พบว่าแบบวัดความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.78 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง $0.52 - 0.90$ และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง $0.31 - 1.00$ และนำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาคัดเลือกเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

2.4 แบบประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบการเขียนเติมคำตอบ จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยสร้างโดยศึกษารูปแบบการสร้างแบบประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำ และวิเคราะห์คำในวงศ์คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เลือกคำที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน คือ เขียนสะกดคำถูกต้องได้ 1 เขียนสะกดคำผิดได้ 0 จากนั้นนำแบบประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0 จากนั้น นำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มทดลองในการวิจัยในครั้งนี้ ผลการทดลองใช้พบว่าแบบวัดความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.80 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง $0.37 - 0.85$ และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง $0.51 - 1.00$ และนำแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาคัดเลือกเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีความสามารถในการเขียนสะกดคำที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

3.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำบัก่อนเรียน

4.3 จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model กับนักเรียนกลุ่มทดลอง และจัดการเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

4.4 ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำบัก่อนเรียน

4.5 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มอิสระ (Independent Samples t-test) และ กลุ่มไม่อิสระ (Dependent Samples t-test) กระทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

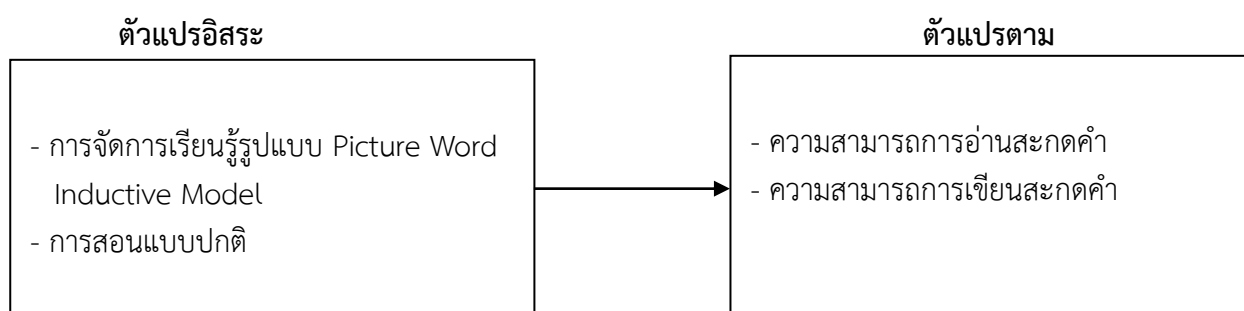
5.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มอิสระ (Independent Samples t-test)

5.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มอิสระ (Independent Samples t-test)

5.3 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Samples t-test)

5.4 เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Samples t-test)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ

วิธีการสอน	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	sig
การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model	30	40	33.23	3.49	11.62*	.000
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ	30	40	23.40	3.04		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สูงกว่าความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีค่าเท่ากับ $M = 33.23$, $S.D. = 3.49$ และค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ เท่ากับ $M = 23.40$, $S.D. = 3.04$

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ

วิธีการสอน	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	sig
การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model	30	40	32.40	5.31	7.26*	.000
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ	30	40	24.00	3.44		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สูงกว่าความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีค่าเท่ากับ $M = 32.40$, $S.D. = 5.31$ และค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ เท่ากับ $M = 24.00$, $S.D. = 3.44$

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	30	40	22.30	2.74	-20.32	.000
หลังเรียน	30	40	33.23	3.49		

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ $M = 33.23$, $S.D. = 3.49$ และค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ $M = 22.30$, $S.D. = 2.74$

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	M	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	30	40	21.63	3.95	-27.70	.000
หลังเรียน	30	40	32.40	5.31		

*p < .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ $M = 32.40$, $S.D. = 5.31$ และค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ $M = 21.63$, $S.D. = 3.95$

อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ พบว่า ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สูงกว่าความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจ

เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการการเรียนรู้ตั้งแต่กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจากเพลงเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ผู้เรียนจะได้เปล่งเสียง ออกเสียงและสะกดคำเหล่านั้นซ้ำๆ ตามลำดับชั้น โดยขั้นที่ 1 เป็นการออกเสียงคำจากการร้องเพลง ขั้นที่ 2 ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการสังเกตรูปภาพและระบุสิ่งที่อยู่ในภาพได้ถูกต้อง ขั้นที่ 3 ผู้เรียนโยงภาพกับคำและออกเสียงสะกดคำที่ได้จากภาพ พร้อมกับช่วยกันเขียนสะกดคำตามลำดับการออกเสียง ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านสะกดคำและทบทวนคำที่ได้จากภาพอีกครั้ง และในขั้นที่ 6 นักเรียนต้องอ่านสะกดคำและทบทวนคำทั้งหมดที่ได้จากภาพจากกระบวนการทั้ง 5 ขั้น ขั้นตอนที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความคุ้นชินกับคำและได้ฝึกออกเสียงคำรวมถึงสะกดคำมากถึง 5 ครั้ง โดยการกระทำซ้ำส่งผลให้ผู้เรียนจดจำรูปคำและวิธีการสะกดคำเหล่านั้นได้มากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ พิริยา หาญบำรุงธรรม (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือการ์ตูนโดยใช้ Picture Word Inductive Model เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงสะกดคำของผู้เรียนที่ใช้หนังสือการ์ตูนแบบ Picture Word Inductive Model ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง เก่ง กลาง อ่อนพบว่ากลุ่มทดลองทุกกลุ่มมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สามารถช่วยให้เพิ่มความสามารถในการอ่านสะกดคำได้มากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model กับการสอนปกติ พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สูงกว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้จดจำรูปคำตั้งแต่โดยขั้นที่ 1 เป็นการออกเสียงคำจากการร้องเพลง ขั้นที่ 2 ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการสังเกตรูปภาพและระบุสิ่งที่อยู่ในภาพได้ถูกต้อง ขั้นที่ 3 ผู้เรียนโยงภาพกับคำและออกเสียงสะกดคำที่ได้จากภาพ พร้อมกับช่วยกันเขียนสะกดคำตามลำดับการออกเสียง ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านสะกดคำและทบทวนคำที่ได้จากภาพอีกครั้ง ขั้นที่ 5 นักเรียนจัดกลุ่มคำตามมาตราตัวสะกด นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำตามมาตราตัวสะกด หรือจัดประเภทคำหรือคำที่ระบุจากภาพ ซึ่งในขั้นที่ 5 จะทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ง่ายขึ้นจากการจัดกลุ่มของมาตราตัวสะกด ทำให้เขียนพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ได้ตามลำดับการสะกดและถูกต้องแห่ง ขั้นที่ 6 นักเรียนอ่านสะกดคำและทบทวนคำทั้งหมดที่ได้จากภาพ ขั้นที่ 7 เพิ่มคำ ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันเพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการตามมาตราตัวสะกดที่ระบุจากรูปภาพ จะเห็นได้ว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ตั้งแต่อ่านสะกดคำสืบเนื่องมาจนเขียนสะกดคำได้ จากการจดจำรูปศัพท์ ลำดับการสะกดคำ รวมไปถึงตำแหน่งของพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์เนื่องมาจากการเห็นรูปคำกับภาพที่ก่อให้เกิดความคิดเชิงอุปนัยขึ้นกับนักเรียนจึงทำให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้มากกว่าวิธีการสอนแบบปกติ ที่นักเรียนไม่ได้ฝึกสะกดคำซ้ำๆ และเปล่งเสียงคำเหล่านี้ไม่ถูกต้อง แต่หากมีรูปภาพเข้ามาจะช่วยกระตุ้นความคิดให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและสามารถออกเสียง สะกดคำ เขียนคำเหล่านั้นได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สามารถช่วยให้เพิ่มความสามารถในการเขียนสะกดคำได้มากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

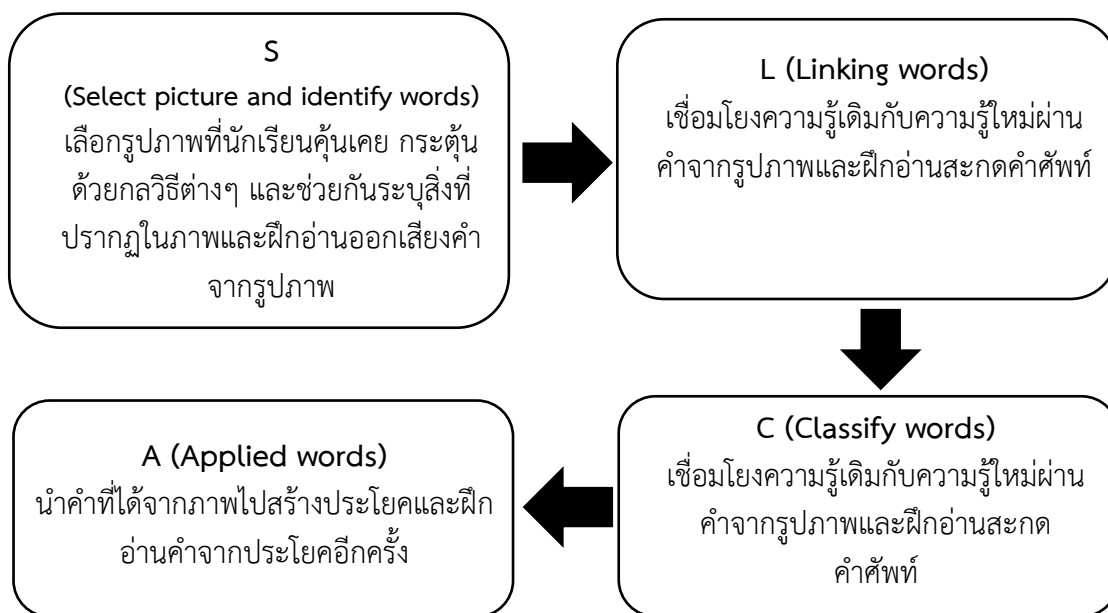
ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word

Inductive Model เป็นรูปแบบการสอนรูปแบบใหม่ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ เช่น รูปภาพแปลกใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเห็น เพลงนำเข้าสู่บทเรียนที่มีเนื้อหาน่าสนใจ ทำนองสนุก และประกอบด้วยกระบวนการอ่านสะกดคำในขั้นตอนเริ่มจนจนกระทั่งขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ จึงเกิดการอ่านและเขียนสะกดคำซ้ำๆ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและร่วมแสดงออกในการอ่านสะกดคำ โดยอ่านสะกดคำอย่างถูกต้องตามผู้สอนกระทั่งสามารถอ่านสะกดคำด้วยตนเองและเกิดการจดจำรูปคำจากภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการวิจัยความสามารถการอ่านสะกดคำของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model คะแนนหลังเรียนแตกต่างกับคะแนนหลังเรียนก่อนข้างมากในส่วนของการเรียนการสอนก่อนเรียนที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ผู้วิจัยได้จัดการซ่อมเสริมผู้เรียนโดยกิจกรรมศิษย์ก้นกุฏิ โดยการคัดนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านมาฝึกอ่านสะกดคำนอกเวลาวันละ 10 คำ โดยเริ่มจากคำที่ง่ายไปยาก ซึ่งจะใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ และทำการประเมินความสามารถในการอ่านสะกดคำเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model มีขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนออกมาฝึกเขียนสะกดคำหน้าชั้นเรียน และมีภาพที่เสริมกระบวนการคิดเนื่องจากเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย เคยเห็น หรือเคยสัมผัสจากประสบการณ์ นักเรียนจะบอกชื่อโดยการแปลงเสียงคำๆ นั้นได้ถูกต้องเมื่อแปลงเสียงได้ถูกต้องแล้วผู้เรียนได้เขียนสะกดคำที่เริ่มจากคำง่าย เช่น คำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดตรงตามมาตรา และได้สังเกตคำทบทวนการเขียนสะกดคำอยู่หลายครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในส่วนของการเรียนการสอนแบบปกติที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ผู้วิจัยได้จัดการซ่อมเสริมผู้เรียนโดยจัดกิจกรรมศิษย์ก้นกุฏิ โดยการคัดนักเรียนที่มีปัญหาด้านการเขียนมาฝึกเขียนสะกดคำนอกเวลาวันละ 10 คำ เริ่มจากคำที่ง่ายไปยากตามลำดับร่วมกับทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ และทำการประเมินความสามารถในการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model หรือ PWIM ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนที่เน้นการใช้รูปภาพเป็นสื่อ และเน้นการทำซ้ำเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและเขียนสะกดคำ ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ PWIM มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการเขียนสะกดคำก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการสอนโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อ ดังนั้นครูผู้สอนควรเลือกรูปภาพที่มีความชัดเจนในการสื่อความหมายมีความหลากหลาย น่าสนใจ มีสีสันสวยงาม รวมถึงขนาดของรูปภาพต้องไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป มีความเหมาะสมต่อพัฒนาการ ช่วงวัยของผู้เรียน รวมถึงต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เนื่องจากรูปภาพสามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

โดยครูผู้สอนอาจนำรูปภาพไปใช้กระตุ้นความคิด และพัฒนาทักษะการสังเกตของผู้เรียนในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการสอน

1.2 กิจกรรมการอ่านและเขียนสะกดคำด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่จะดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมา ดังนั้นครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพตามความถนัดของตนเองได้เต็มที่

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่าวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสะกดคำซ้ำๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอ่าน โดยครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการแสดงออกของผู้เรียน ควรให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และควรให้การเสริมแรงในด้านบวก เช่น คำชมเชย ของรางวัลเมื่อผู้เรียนสะกดคำได้ถูกต้อง และเน้นการใช้รูปภาพเป็นสื่อสำคัญ เนื่องจากรูปภาพเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความคิดและจินตนาการ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญของรูปภาพกับประสบการณ์ของผู้เรียน รูปภาพจำเป็นต้องเป็นสิ่งที่คุณครูเคยเห็นหรือรู้จักจึงเป็นประโยชน์กับผู้เรียนต่อการคิดคำให้สัมพันธ์กับภาพ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในสาระการเขียนได้อย่างหลากหลาย สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยเกี่ยวกับประเด็นของการเขียน

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร จันทะกล. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร และ ยศวรรณ คล้ายมงคล. (2561). สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 13(3), 82-95.
- พัศนิษฐ์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ปิริยา หาญบำรุงธรรม. (2565). การพัฒนาหนังสือการ์ตูนโดยใช้ Picture Word Inductive Model เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 5(14), 22-35.
- สุนิสา มามีสุข. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Modern Learning Development*, 6(5), 12-26.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการ จัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 12(1), 266-280.
- อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ พิคเจอร์เวิร์ด Picture Word Inductive Model. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 13(1), 17-22.
- Calhoun, E. F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia: ASCD.